

عنوان مقاله:

بررسی رابطه شیوه های آموزش فعال بر یادگیری نشانه های پایه اول مدارس شهرستان دشتیاری

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

نور بی بی جت - لیسانس دینی عربی، دانشگاه آزاد اسلامی چابهار

حبیبه درزاده - لیسانس آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد اسلامی چابهار

حفیظه درزاده - لیسانس آموزش دینی و عربی، دانشگاه آزاد اسلامی چابهار

آمنه تازنگ - لیسانس آموزش ابتدایی، دانشگاه آزاد اسلامی چابهار

خلاصه مقاله:

روش یادگیری سنتی، ممکن است معلمان و دانش آموزان را تحت فشار قرار دهد و به این ترتیب وقت استراحت، ورزش و دیگر فعالیت های بدنی آنها محدود شود. برای حل این مشکل بجای استفاده از روش های تدریس غیرفعال، از روش نوین آموزشی فعال استفاده می شود. یادگیری فعال نه تنها می تواند در طول روز به افزایش سطح فعالیت دانش آموزان کمک کند، بلکه باعث بهبود تعامل، مشارکت و یادگیری آنها نیز می شود. هدف کلی از پژوهش حاضر، تعیین تاثیر شیوه های آموزش فعال بر یادگیری نشانه های پایه اول ابتدایی در سال ۱۴۰۱ بود. پژوهش حاضر، از نوع شبه آزمایشی با طرح پیش آزمون - پس آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری شامل کلیه دانش آموزان پایه اول شهرستان دشتیاری که از این بین، تعداد ۴۵ نفر در سه گروه ۱۵ نفری با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شد. یافته ها نشان دهنده تاثیر مثبت دو روش آموزش فعال چند حسی بر کاهش نارساخوانی در دانش آموزان اول ابتدایی می باشد. علاوه بر این یافته ها حاکی از آن است که تاثیر آموزش فعال چند حسی بر کاهش نارساخوانی نسبت به آموزش سنتی بیشتر می باشد.

کلمات کلیدی:

آموزش سنتی، آموزش فعال، یادگیری نشانه ها، پایه اول ابتدایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1697752>

